

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, u povodu zahtjeva A. L. iz Z., D. I. 6, kojeg zastupa opunomoćenica T. C., odvjetnica iz Z., A. V. H. 23, na sjednici dana 26. rujna 2014.

r i j e š i o j e

Zahtjev se odbacuje.

Obrazloženje

Podnositelj je Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbe članka 16. Pravilnika o mjerilima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija (Narodne novine, broj 89/13.), iz razloga koji se s obzirom na način rješavanja posebno ne navode. Predlaže Sudu da na temelju odredbe članka 85. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima obustavi izvršenje osporenog pravilnika do donošenja presude i potražuje trošak sastava zahtjeva u ukupnom iznosu 3.906,25 kn.

Zahtjev nije dopušten.

Pravilnik o mjerilima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija donio je Ministar zdravlja na temelju zakonskog ovlaštenja iz članka 138.a stavak 5. Zakona o zdravstvenoj zaštiti (Narodne novine, broj 150/08., 71/10., 139/10., 22/11., 84/11., 12/12., 70/12. i 82/13.), kojom odredbom je propisano da mjerila za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija propisuje ministar uz mišljenje nadležnih komora.

Prema odredbi članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12. – dalje: ZUS) predmet upravnog spora je i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koja ima javnu ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu (u daljnjem tekstu: opći akt).

Odredbom članka 129. podstavka 2. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/10. – pročišćeni tekst) propisano je da Ustavni sud Republike Hrvatske odlučuje o suglasnosti drugih propisa s Ustavom i zakonom.

Pod drugim propisom smatraju se eksterni općenormativni i pravnoobvezujući akti koje donose tijela državne vlasti radi uređenja pojedinih pitanja, izvršenja ili provedbe zakona, odnosno provedbe drugog propisa više pravne snage koji uređuje odnose na općenit način i koji djeluju prema svima koji se nađu u pravnoj situaciji da se na njih dotični akt ima primijeniti.

U konkretnom slučaju, a s obzirom na donositelja, osporeni pravilnik nije opći akt u smislu članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima, već se radi o drugom propisu, kojeg je ocjena zakonitosti u nadležnosti Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Sukladno odredbi članka 85. stavka 1. točke 2. ZUS-a Visoki upravni sud Republike Hrvatske rješenjem će odbaciti zahtjev za ocjenu zakonitosti i o tome obavijestiti podnositelja ako utvrdi da je akt koji se zahtjevom osporava propis kojeg je ocjena zakonitosti u nadležnosti Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Zbog navedenog, na temelju citirane odredbe članka 85. stavka 1. točke 2. ZUS-a riješeno je kao u izreci.

S obzirom na način rješavanja ovog upravnog spora, Sud nije odlučivao o prijedlogu podnesenom na temelju odredbe članka 85. stavka 2. ZUS-a za obustavu izvršenja osporenog akta.

Neosnovan je zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, jer na temelju odredbe članka 17. Zakona o izmjenama i dopunama ZUS-a (Narodne novine, broj 143/12.) u upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove.

U Zagrebu 26. rujna 2014.

